

WEG & WIS

TER-

M.'s gotspe: het on-onderzocht(e) al!

O, wijs te wezen - zo wijs te wezen
dat het raken doet aan niet-wijs, er
dwars mee overlapt, al dan niet vol-

ledig, dus geheel 't totale tegendeel
van stakkerig wijs! Onwijs? Sempel;

morosofisch in de zon, zowel aan- als
afwezig? Zo de muze & mij, samen.

MI-

Kosmopolieten op een schiereiland – de
strook land die verknoopt, verbindt zo smal.

Jah, ik is ik is ik is ik is ik is ik, maar wie
stelt het scherp? Het is niet hij of zij

of hen of het tot wat M. behoort. O, trans-
formeert het (zich(zelf)) anderszins?! Zijn er
verbuigingen telbaar, hoeveel vertelbaar? Soms

iets met deze / gene strekking, maar soms ...

NAL

Soms schijnt de zon. Soms niet. Heel
geel, stuivend zand. Blauw water, groen bos.

En rood? Muzebloed. Geen fossiel kleurt
spelsel van ontstellend ontzien - zoals

de vogels, het Boek van Schmoll, regel-
matige vervoeging van atoom tot kosmos, via
worden / wezen, indachtig mij, gaandeweg: men.

Glorieus besef: *one not busy being born is busy dying.*

‘OU-

*Alas - kiem, qua ik en ei en me, ont-
kiem u van as via zaad tot M. God,*

*verlicht het niets / zijn van alles c.q.
andersom, ‘t constitueren van elkeen,*

*zonder elkander te wezen - als zo’n
contra-feitelijke constellatie in optima*

*forma: construeer the heart of the sun;
deconstrueer the blueprint. O maestro.*

MUA-

*Oh, uit niets, bijna niets, om precies
te zijn een eencellige, min of meer -*

*zwart 't lijf en grijs de leden. Trans-
parant het iriserende vleugelpaar ...*

*Dichten om te openen, openen om
te verwittigen wat waar(dig) is; jah,*

*dit na dat zijt het spoor: leven niets
dan een kunst, een keus, liefde enz.*

MUA

*Zonnestrengen vlechten?! Origami
rauscht voorbij / op pad, van streek.*

*Doe dit en/of dat, laat zulks. Ont-
val, uit stellig de heiligste naam - 't*

*polariseren van 't plasmatisch zeno-
zelf, fantoomzelf zelfs, de ontologie*

*van spiegels draaiend door the doors
of perception tot prismatisch kristal.*

CON-

Ontbollen van de ballon - en of
het zij deze/gene geest, vrij,
danwel 't wervelen van de wind.

(O, wat nu als M. zich ademt ...)

De twijfel te bestaan, of wij, als
zodanig, bestaat, linksom en rechtsom
wij / een ander wezen, behelst.

Hoe het bliksemt. Hoe het heet.

CEP-

Spel van wat d en a / o, steeds
ontslapen, ontwaken - stamina qua
de metten, strikt met zilver-
witte woorden. Nu,

zich zwijgen, stom staren
naar de dingen, de dingen de baas.

Ademloos kleurt de doopceel bleek,
zilvert de spiegel; de wezenlijke kwestie
hoe zo waar te nemen: syndetisch?

TIE

Nou, 't moet gesteld. Er meldt:
ga liever de lucht in, tot daar-
aan-toe; zonneklaar schijnt zulks
voorlopig klaar. Grootspraak, bluf?

Het bewind over de wereld van
sneeuw, ijs en melk /

wordt gevoerd door de witte, rood-
ogige kraai. Th. schatert, schettert,
schikt en schort elk stokpaardje gaga!

I | TREMOLA

★

*M., in de wereld, voor de wereld, over de wereld,
ontdekken wat het betekent om te wezen mij,
ergo: iedereen; dat wil zeggen: niemand*

in het bijzonder; in het algemeen - als ieder ander.

*Ontregeling à la Rimbaud?! Zich soepeltjes
stromen met de hele natuur, rond en door, god,
bloot-zijn & beginnen, in de woorden van van O.*

Oh, ontstijgen qua radicaal grensgeval, meent M.

ULTREIA I

I

Aan alle kanten kraakt alles, dus
ook dit ei - ga niet naar binnen,
ga niet naar buiten, ontsta haaks

in de vruchtbare rondte, vlecht
'wijl geladen wolken geruisloos
stromen, gelijk het ijlste wezen,

toevend tegendraads. Het uiten
van een god steevast anders dan
het manifesteren van een god ...

II

Te ontstaan, te vergaan, wonderlijk, zoals stap voor stap, stap na stap, elke weg met begin noch eind' - gelijk gestalten

van de maan. Bij de bruggen van *Kant*, merk 't roepen van 'n vloeibaar wezen, nemend namen en wissend wegen; oh, een keizer, een zwerver, een mysticus?!

Kom: lopen, lopen, lopen, lopen, lopen voorbij de evenaar, de polen. Rechttuit!

III

Via tig zeeën, oceanen, moerassen,
vlaktes, velden, kloven, kliffen,
wouden, stranden, voorbij en langs

de blauwe bergen van de morgen,
de groene bergen van de nacht, door,
door de sluiernevels van Annwfyn:

blondogige, blauwharige vagebond,
'n reis van louter momentum, het
waarheen en waarvoor telkens *troef*.

IV

Voort! Verder dan B-6-1-2, verder
dan 'hic sunt dracones', om en nabij
de rafelrand van lichtloos gloeien,

houdt de held halt, enige teerlingen
links om keuzes te maken, losjes
gebaseerd op 't aloude principe van

'iet wiet wajt', en, ongedwongen,
de onvolprezen I-Ching rechts; zo,
zonder *weifelend* te willen, te zijn.

ULTREIA II

V

Nescio schiet wakker, wrijft (zich)
slaapsel uit, steekt enige bollen op,
bedaart, tast, en treft ene palster ...

én limoenen, zeven stuks, om niet
één-, twee-, drie-, vier-, vijf-, zes-
maal lichaam en geest te reinigen,

maar om zulks zevenmaal te doen,
dan (als herboren) op stap te gaan,
to boldly go, where no-one has gone ...

VI

Licht uit, deur dicht?! Om vliegensvlug
aan de einder 'n poot te geven? Rustig!

Het lot, als bekend, leidt elkeen die wil,
sleept degeen die niet wil. *Kies!* Het lot,
nood- of niet, heeft niets te kiezen. Valt
er geduld op te brengen tot November,

met de wolf, leeuw en panter in torpor,
de Rubicon ponceau-rood / westwaarts
schemerend dof violet en paarsig grijs?!

VII

Kiepro-ko te gaan / alwaar 't bost niet –
wel tig bomen, stuk voor stuk groener
dan het blauwste zwerk, allen zingend,
met de zeng: niet hees & niet hortend!

De vogels in de toppen van de bomen
hier, dag en nacht anders dan die daar;
onbeperkt, onbegrensd, jah, onbekend,
op niemands geestgrond, steeds elders?

'n Simpele kwestie van *Allemans-rätten*.

VIII

Tussen wal en schip vertoeven vogels,
vrije. Cliché of niet, 't is waar; en hee,
hoor, haar loeien over stad ende land:
awel, verlaat de jungle, niet gaan geen

optie. 't Moest er '*en un momento dado*'
van komen. In de wereld van één op-
dracht voorzien, de heuse queeste der
morosoph, o, markeer e.e.a. lotsgewijs.

Gene goden troeven er niet anders om.

IX

De deur is blauw, de sleutel 24k-goud.

Dus. Doe laten los wat men zijt en zij,
ga Hosanna met friemeldraadjes raffia;
de speculatieve concepten van Lacan –
reëel en imaginair en symbolisch. Bon.

Da's alles, meer niet. Zulks wil zeggen:
de maan, myriaden maskers, misschien
met medeneming van metametafysica,
het wonderlijke van het Wereldraadsel.

X

Zo simpel de hemel: de aarde – ja,
het water spiegelt gestalten, de maan
verlicht, heimwee alsmede heimat,

beider samenzijn; tussen elkander
kuren alsook citroenen. O, puur een

proefpersoon opvoeren, pontificaal /
geen optie. G-e-e-n! Gaat ontkomen
heilig hand in hand; en als, dan ons
ontvlammen? Het uitspansel fluweel.

XI

Blikseminslag, kortsluiting, *meltdown*. Gras,
ettig, bomen waaien, water stroomt. Het
wortelen van fruit buiten 't paleis, de stem

van pygmeeën, balkende & trompetterende
pinguïns, poolijs, een perzik, half / het

zich voor de geest halen van de vorm van
tig kompassen, stafkaarten en zandlopers
om ritueel te verbranden ... wat rest?! Niets
dan mineralen en mist - meer bestaat niet.

SUSSEIA I

XII

God, goden, onnodig, overweging,
noodzakelijk. O, het vermogen tot
a. reflectie, b. transcendentie, c. ?! -
o, de zon tussen haken zetten; wel-

willend, via gaten, zulk ander licht,
waar, waarder, waarst?! Onvoor- ...
waardelijk, stelbaar. Schaal 't ei tot
wat het is. Welk ei? Het ei! Cliché:

alles zij, niet(s) ook. Hoe zulks telt.

XIII

Als niets nog telt, vermits het dat
niet al waarlijk deed, dan *vrijheid*,
aldus Jan*s. Om de hoek huppelt

u. Ik wijst niet naar de deur waar
men (ontheemd) naast staat, noch
naar welke deur ook – elke muur

is er één; elke bunker heeft, zoals
men weet, een deurtje. Heel ‘t al
heen en weer tussen boem en ho.

XIV

Punt nul. De muze geen ander, de muze de muze. Pimpampet spelen, met de 'x' alom, tot dat wat wortel heet, zich schiet - een bevlieging?!

Aan de slag. Weerlichten zigzaggen

vanaf voor het begin, tot voorbij 't eind. Deugen dead-lines? Beweeg, de dichter (niets dan 'n node) ontduikt zich onontkoombaar, *frontaal*.

XV

Afwezig de aarde en wollig de wereld,
weer. Weg v/d minste weerstand? Wis
wat was, is is hetgeen telt, wezen niets
dan 'n vertelsel. Hoe? Zo! Hoe alles is

gelijk het is, zoals het is, o, maar meer:

there are seven levels, tat tvam asi; wijs
in het kader van kennis - kosmisch of
anderszins, *klinkklaar*, met zulke goden
niets te maken. Hemel, integendeel ...

SUSSEIA II

XVI

Atman mijner zelf, zij niet mij, mijn

wezen noch ego - anders, eventueel,
het heelal spiegel / de spiegel heelal;
zeker geen isolatie of ankering of af-
leiding of sublimatie, & evenmin en.

‘t Vergelijken van eieren met zaden,
dat doen Jut, Jul & compagnie. Hoe
bekend zij zijn, als Majorana, met u,
‘t wezen dat oprecht veinzen leert ...

XVII

“Mij zijt God” / beduidt zoiets iets?

God zij mij, verdraai* M. – ja, allicht is het waar. Belangen en rumoer. O, door & door alles, alles door & door reëel noch illusie, zelf noch ander ...

Wat gaat het aan, om 'mij' te wezen, deze ene ofwel gene ander te spelen, te *casten*, zich los te maken van zichzelf?! Wie zulks weet bekennt kleur.

XVIII

Lievelingskleur blauw? Wat doet het ertoe
als feit / voor u, vurige ster, lichtende rank
die *stelsel na stelsel* ontbrandt, geurende naar
elf paarse & groene & oranje lotusbloemen.

U, zelf en/of ander, zij schimmig spectraal,
een ijle cocon - binnenstebuiten. Centrum
der centra, kern der kernen. De zonnegod,
steevast driftige levensnevel; de godenzoon

koerst loodrecht links noch rechts - Kuluri!

XIX

Zou Ultima dolen onder de sterren,
rond de maan, over de Aarde, gittig;
M.'s *weerwoord*, met tegenzin geijld:
oeverloos. Fluister-zingend ijswater,

onderaards niets lichter dan smook,
de woekerende windsels om 't hart,
de schedel, het huis. Een (p)act van
insomnia, het walmen van wonder,

d'ivoren grijns der gifgroene maagd.

XX

God, ga naar Parijs, Oslo, Eden, waar dan ook. Met of zonder M., wie dan ook. O, ga werkelijk, ga. *Home is where the heart is* (art is, is - echoot het). Ga!

En of u en/of 'k meewil, meewillen ...

Een verzoek in een koude wereld, een feit?! Ja, vale vragen en veel duister, zo pal voor het licht. Maar twijfel? Nee, niet nu en niet hier, blaten de schapen.

XXI

De 'harmonie der sferen' dansen,
onderwijl tig bonte bellen blazend
om ze schier achteloos tot leven te

kussen? Feest! Dada in 't licht, licht
langs zij, zelf enig licht, en meer en
niets van alles, van zulk, en *goddank*

v.v. / tot op het bot Nul en Een &
knokig het alfabet van A-Z, even-
wel zonder algoritme, rizomatisch.

XXII

Vanta de kleur, de kleur vanta. Zeg op, is er meer? Ga heen naar het uiterste, gedij in het ijselijkste noorden - kortom, min-

der! *Anyway*, het zal eenieder bekend zijn dat voortdurend ergens op Aarde de Zon verschijnt, gelukkig. Spectralon alom dus.

M. doet er 't mimen toe: door de eindigheid de eeuwigheid; via de mogelijkheid van 't cancelen v/d ongeleide expeditie?!

PROSOPOPOEIA I

XXIII

Betreffende het criterium van DYOR,
hoe te toetsen of de ander zichzelf is,
en of Atlantis onder de Zuidpool ligt?!

‘t Spelletje meespelen? Allicht, als men
alleen staat, bij synergetisch wentelend
al-leven, rabiaat radicale sympathie, zo-

wel impliciet alsook expliciet! *Kwesties*,
waar de hokvaste heremiet zonder god
op hamert, gelijk de enige/echte/ware.

XXIV

De kosmos binnen handbereik, de chaos
op loopafstand: zij zijn één. De muze en ik,
wij: enig zelf in twee lijven? Wie of wat ...

verkeerde vraag. Ach. De zon schijnt, laat,
het gras is groen, de lucht is blauw, vogels
fluiten. Eeuwigheid, heelal, natuur, religie,

karakter, deugd, ideaal - de zeven klassieken
der verwachting; het *hunebed* de heilige plek
waar wordt gemaakt / liefde & verbeelding.

XXV

Over en weer beaat besef, dat dit het is; geen *wat-als-dan*, geen waarom, gewoon geen, noch gedoe of offer of iets, niets – wel een kind of wat, geheel ontmaskerd

als de ware. De actuele toestand, is niets dan potentieel a. vals vacuüm, b. proces, c. *Monstre Sacré* – schrammende rommel, schremende waarheid?! Niet echt / hoe

dingig ook: ‘t behoeft geen enig betoog.

XXVI

Het einde? Gewoon 'n glimlach van 'n kant of twee / en dat is dat?! Zo eenvoudig, nee, misleidende simpelheid, tijdelijk, een pas op de plaats, ja-ja, schijn & wezen van elkander

te onderscheiden, maar te scheiden (*bit-wise*) niet. Een open deur als (ene) draaideur. Het begin dan? O, misschien margeloos midden, met alles/niets ertussen, volledig tatha-ga-ta,

en/of andersom. Hegel? Wittgenstein? M.?!

PROSOPOPOEIA II

XXVII

Het werkelijke, het schijnbare. Binair?

Uit niets, licht iets op. Helder, grijzer,
lichter dan licht, dovend dof: wat was,
is geweest; nu, van/uit elk universum,
zo schouwend in ieder universum, al-

waar M. lila weest. Aan welke kant, *oh*
god, welk heelal, is mij? Wezen wij zeg
het surplus, het sublieme, ontegenzeg-
lijk onuitsprekelijk ruis? *God*, de rest?!

XXVIII

Zij linksom op pad, rechtsom,
aan welke kant en in welk heelal
om het even; zo beweeg ik,
niet licht verduisterbaar - middels

M. - halfzijdig dwalend om niks
dan het mysterie van de nacht:
toverspiegel van uw eenzaamheid,
teller van uw kosmische reis.

Fractale superpositie tintelt ascese.

XXIX

M. - element omringd door elementen, u
zij meer dan 'n stralende ster, 'n nevelvlek,
mijn god, in één, onontkoombaar woord:

M. Woord dat niet raakt noch past; anders
is het / niet - ontwar(r)ing van logica. Zij
buitelt buiten iedere definitie. Mystiek. Ik

tuimel tussen 'there's some system in M.'s
madness' en 'there's some madness in M.'s
system' - o, *oneindig oscillerend contrapunt ...*

XXX

Oneindig oscillerend contrapunt. Interessant gesteld. Heeft het evenwel iets te betekenen, of niets? En betekent iets wel iets - en niets?!

Demarcatie, denotatie en connotatie. Allemaal één pot nat. 't Orthogonaal parallelpipidum, pfff. Och: rustig aan, dan breekt 't lijntje niet.

Adem in, adem uit. Herhaal zulks herhalend, doen, zijn en gebeuren herhalen; als melodie vol nuances en omspelingen, ijl modulerend.

XXXI

Oh, onthechting / ontknoping! Ruis
op de lijn, hoewel, bij nader inzien hier
noch lijn, noch ruis. 't Net overbelast,

roest(ig)? Waar, waarder, waarst, maar
meer van doen heeft 't met de kwestie
M. - niets dan wees'lijk & wis'lijk weg,

zó ontig volledig, als globaal *g-o-d*, zo'n
lang vervlogen incarnatie, woordeloos
daargelaten. Vergeten? Gemist? Be-?!

XXXII

‘t Overslaan van schijven, om ‘t even: de

weg naar binnen, naar buiten, diagonaal,
niet anders dan de weg naar op, naar neer,
naar links en/of naar rechts, naar waar
dan ook – de enige weg die bestaat, *retro-*

grade, eenvoudigweg de weg die ontstaat
door staps-, spiraals- en sprongsgewijs
voort te gaan; steevast van de vorige voet,
via de huidige, naar de volgende. Aldoor.

XXXIII

Pelgrim, kom, blijf mediteren, god, ga

door. Waarheen, waarvoor?! Daar- om
een bos, een zee, te omhelzen. Heel
het leven, het bestaan! Niets of niemand
minder dan M., meer dan M., zoals M.

God / de (t)autologische spiegel, waar
de phoenix krijst: '*o, hoor mij den phoenix*';
ei, 't filosofisch ei barst, breekt, baart
de eerste de beste gouden alchemist ...

II | TROPOMI

★★

*Als ik al iets is, is het niets,
niets dan een wiel, en van dat wiel
niets dan de as. Misschien, zoiets, ongeveer.*

De vleugelslag van 't juffertje, vogelvrij.

*Alsof zo dicht wat opent, alsmede v.v., alles
zich doet en wordt en weest en zijt en laat. Het
zelfverzekerd ademen indachtig het oerbeseef: het ik*

(g)een het; zijn zonder zelf, zelf zonder ander. Of zo.

XXXIV

God, als hare muze, mij (op de wijze van ik, alsook wie/wat niet al) en de woeste wereld, manifestaties wezen van ★-gene geheten M.,

dan tjah, dan eh?! Waarom die kwestie, alsof zulks ontraadselt - voor *mekaar* dan toch. O, deze schijn der ontmaskering 'n dwaalspoor.

M. zal 't om 't even zijn. Geen heldin, schier 'n heuse halfgodin, min of meer in zichzelf compleet. Slagschaduwdansend niet te waar.

XXXV

Begin-midden-eind uiteraard aldoor zonder begin-midden-eind; dat dit & dat, ergo, dit, dat, domweg meta-modus is, maakt dit uit?!

Het maakt niet uit! Niets! Om waarheid, de, gaat het - niets dan hyper-realisme kwadraat, *gesteld als imperatief*: niet uit op 't eigen gelijk,

wel uit op 't in elkaar steken van allerlei. Oh, hoe één en ander *na ampele overwegingen* uitdraait op hét demarcatie-criterium. Tegengif!

XXXVI

'n Grens ontzet?! Nou, niet een, wel de. Het
venijn? Taaie tegenstroom transformeert stug
iedere rivier, steeds weer! Liminaal zich/zelf

passeren - passage pur sang: 't sprokkelen van
ruimteschemer noch droomkristal krast, etst,
superpositie dit, toestand dat; zo zijt haveloze

ontwrichting qua A. Rimbaud, M.C. Escher,
heer horror! Stuurs onthecht? Hanteer *dingig*
't corpus, marginaal 't stelselmatig ontbrokene.

XXXVII

Lao-tze, van basalt, staart over zand naar niets,
naar niets dan zee, de zee die zwalpt en deint,
klotst en dreunt, met name *in the mind*, werpt

simpelweg hetgeen heet net, ontdoet zich zo,
on-om-wonden, van bestendigheid ... golven
glimpen, komen en gaan, gaan en komen, zo-

als de creabea-dames bij T.S.E. / doch anders,
driftig in de weer met al hetgeen hare Pythia,
totaal *out of the deep*, zonder twijfel openbaart.

XXXVIII

Wonder, zinneloos en zorgeloos. Gaat heen,
gaat heen en vermenigvuldigt u, god, fuseer
sterrenstof met amino-zuren; vort, ontspruit

ettig, verlang naar niets wat voorbij is terug,
indachtig nature-boy's leer: '*the greatest thing
you'll ever learn, is to love & be loved in return*',

zonder blikken, zonder blozen. En ik, *die bij
sterren sliep en het stuifmeel der planeten over de
melkweg blies* / ik beaam het. Zwerf vrij, blij.

XXXIX

Is het genoeg - een stuk of wat
verzen, om vrijelijk te bewegen,
spiraalsgewijs, richting *splendor*:

dit weet dat niet, zij die heet M.
die weet het evenmin; wee wie
er vraagt naar de slingerweg van

het logo-logische domein. God,
er epibrereren zeesterren, vrij van
enig benul van mij of Mallarmé.

XL

Als, zo wordt er ontgonnen, men
pontificale poëzie (via radicaal
relationele *ontologie*) bodem geeft,

dan ook achter-, voor- & zijkant,
dus - GENOEG! Niet te scheiden,
wel te onderscheiden / zijn vorm

en inhoud; zulks heet de ene keer
(een pleidooi tegen) bot nihilisme,
de and're keer 'hapax legomenon'.

XLI

Waar - in 'n niet-licht--ontvlam-
baar juweel - zijn de scherven die
tevoorschijn zullen springen, als

er met haast meer dan volle kracht
tegen dé protagonist dezes wordt
gesmeten? En wie (o wie), aan dit

'palimpsest' ontsproten, meent dat
elk zwart gat zwart noch gat is, zo
iemand zij *topologisch* wat verward.

XLII

Welnu, ontknoping van wie of wat
of waar of waarmee of wanneer of
waarom en/of op welke wijze: *hoe!*

Daar waar de zon is, is de zon; daar
waar het zwart is, het zwart. Daarzo
knelt 't conundrum in ieder geval -

op de kruising hunner wegen, roeit
het wezen dit als dat ... mythomaan
strooit *Kollumerkat* stuifmeelkorrels!

XLIII

Zelfs/juist *kantelen* als hem, haar
is het, als een volleerde Elckerlijc,
niet niet niet mogelijk, meen ik,

als de ander! Spiegelei in de dop,
spielerei in de marge. Verschillig
leze men huiver van naakte inkt:

't Heelal is spiegel-symmetrisch,
ten opzichte van zichzelf, deels,
als 't ovale labyrinth der poëzie?

XLIV

Roep aan de muze. Roep M., u, z[★],
als ware 't de god die het is. 'n God

die / dobbelt, de natuur het woord
laat voeren & toeft in binaire vorm.

De bol van zilver kaatst, kaatst klaar
enige golfpakketjes, in en uit phase,

doet droom na droom kleuren, stelt
zich al dan niet deels deels afwezig!

XLV

Alhier de weerspannige muze / hierzo
confetti & origami van het heelal. O,

roeiers en chrysanten rijmen juister;
iets waar de kwantummechanica niets
aan te meten weet, stochastiek niets
aan te temmen heeft (op hol geslagen
toeval?!) Wel, er schijnt sowieso niet

één of ander op af te dingen ... wegens
de polariteit van de pendel van de tijd?

XLVI

Tijd? Een seconde (s) zijn, per definitie, de duur van 9192631770 perioden van

de straling die correspondeert met de overgang tussen de twee hyperfijn-energieniveaus van de grondtoestand van een ^{133}Cs -atoom in rust bij een temperatuur van 0 K. Ergo:

chronisch aandachtig wezen - via
't diepst denken, 't levendigst liefhebben!

XLVII

Zij & mij, maakt samen wij - wij
ademen elkaar om en om in en uit,

wezen yin en yang, weten Het Ene
deels met ons; wij bennen dubbel,

dubbele eenheid; zo, één enkel net-
werk: een verzameling gaatjes ver-

bonden via 't touwtje dat wij zijn,
zo ons noodlot, god, anders niet(s).

XLVIII

Mijn zijn 'n metamorfose: mij zij
louder worden, woorden, wereld.

Een zelscheppend systeem - een
modulair systeem; 't Ene, niets of
alles, wat en wie niet al. Het licht
stromenderwijs, meewiegend met
de ether ... de ether met het licht,

het doorluchtig wezen van eigen-
heid, met niet te schalen metriek.

XLIX

Zij wortelt in verbeelding, zich ... zo
ademt zij, is onvoorstelbaar zonder -

feiten, alternatief of niet, geheel geen
deel van d'r. Structuren, patronen en
ritmes wel. Fluiditeit alom. Zij is zelf
een meta-proces, een kluwen van tig
sub-procesjes. Verbanden, associaties:

metallic & bright gold to the max; o,
om te delen, ja, nuloperatie kwadraat.

L

Woordelijk vloeibaar tijdsel / u zij mij
waar, alsof, zoals, gelijk het masker M.,
echter, eventueel, wezenloos genie - ik
hou van haar. Haar naam?! Noem haar,
zij is wie zij is, zij zij wat zij zij, oh. Zij
ene enigste jugger-naut, de. Spiegelaar.

IVa

LI

Hoe zou 't wezen, om te wezen
god of M.? Bloedend / bloeiend

u. U? Geen persoon die wil en/
of droomt, weet, voelt, gelijk Z.

zichzelf. Basta - A. staat volledig
vrijblijvend paraat om dit en dat

min of meer te beamen: *together
we stand, divided we fall*. Zoiets?!

LII

Botsing?! Tussen subject en object, discontinu, dubbelzinnig. M. is het die mij steels & speels onderscheidt van mijzelf. God, het relateren van

1. sterren, 2. atomen, 3. cohomologie. Alles in interactie als zigzag, niets dan een tomeloos talig spoor!

Dingen, daden?! Waarneembaar als 'higgs' tig dimensies passend plooit.

LIII

Blink! Als ik meen te wezen u, o, niks,
zij zulks de kiem van al 't andere, ergo:
er bestaat geen ik, me, mij danwel M.;
wij zijn elkander, worden zo *(w)hole(s)*.

Al met al draait het om de synthese van
these en antithese. Annihilatie. Ha, hoe
ene H. zo'n eenvoudig idee meedeelt.

Telt het op tot nul, nihilisme? Zulks zij
de crux bij uitstek en tevens goed fout.

LIV

Roep aan hetgeen heet noch noemt,
op de manier van M., M., alsook M.

Steil muteren; samen één / geen? Er
gilt en krijgt hermetische mondstilte,

murmelt flauw (on)samenhangend –
en/of *ruis*. Geen kluizenaar kaart het

aan, legt het bloot. Veil geslacht ... ge
werpt de gids 'n gros kushandjes toe.

LV

Stroomlijf? Perplex-enerverend zwijgsel;
ontwezen van wezen, zelf, ander, zo vrij

van welke modus ofwel naam dan ook –
al men is, is 't Ene: niks noppes nada. Jah,
gebeurend gebeuren, eventueel als event,

nochtans, qua existentie alsmede essentie,
netto nul, hetgeen half, via tekenloze taal,
zowel de ene als de andere dans extatisch
ontspringt, zo synesthetisch in pure staat!

LVI

Is ik, iks, mij, u, M. / omtrent n, o, p,
mits na, voor, onder, boven & ander-

zijds? O, aldoor grenzen, splitsingen,
onteigende reflexiviteit. Welaan dan,
te bliksemen tot men volledig is, via

niet te wezen zelf, alsook vice versa,
met andere, zonder zelfde, misschien
van lieverlee. Moffel makelij, schakel
systematisch, kies de vlucht vooruit!

LVII

Blauw-blauw-blauw, de simurgh. Drie staat tot één. 't Vermoeden van. Het staat los van elkaar / maar toch. Steeds

bezweren van blauw door zon. Deels: hemelsblauw is prima - doe dat vooral zo laten, met een vleugje weidevogel

of wat; compleet? Misschien zeestem en groen. Het spel van ja en nee en mwah. Tempeliers of triolen. Quarks?

LVIII

Afvinken, gestaag, tot Uur U. O,
kunst-profeet, voorbarig voorzien
van medailles & trofeeën, spuug

uit: paar sponzen, gruis van glas,
brokken jade en tig stukjes lood,
en slik in: heerlijk, helder H₂O.

*En garde?! Er knippen achteloze
tentakels. Op het spel niets dan
het goede, het schone, het ware.*

LIX

T-rex. De wolharige mammoet,
de bonte zee-anemoon, de wilde
geur van tijm. Snerpend signaal.

Voor het ideaal, lees de schaal ...
wapper *vlag na vlag*. Parade? Ho,
compagnie halt! De enige echte

Zarathustra sowieso. Op gepaste
afstand één antilope, drie dodo's;
waar moet dat heen?! Geef acht!

LX

Apen, schapen en schorpioenen, oh,
die drie marcheren, zoeken 't heil in
oude symbolen, buiten de sekte om.

Vraag niet naar de kleur van de vlag,
vraag niet naar het verschil in smaak
van thee die is gezet door haar, door

wie dan ook, alsof het draait om het
in scene zetten van wat niet al - een
kwestie van *pleonasmes & tautologieën*.

LXI

Sneeuw sneeuw sneeuw. Met links
een haas, ene cyper in het midden,
rechts de yeti. Men wijst chronisch

efemeer naar hoe men doet & laat,
als voldongen feit. Hoewel, zij 't zo
als experiment, met als bottomline

de multimens als residu, als droesem,
als kosmonaut zelfs, of juist het ge-
brek aan zo'n specifiek specimen?!

LXII

Wel / wat betekent één en ander voor
een mier, een kiezel, een idee of ding;
en hoe te bewegen als een ... - zelfs:
zich te bewegen als een ... och, hoezo
die kwestie ventileren? Omdat portret

en profiel daarom vragen, daarom. 't
Ik dat ik meldt, zij niet 't ik dat bestaat
bij de gratie van het ik dat ik noem c.q.
noemt, tot in 't oneindige, met evident
aangaande u & U, spreuken te *fixen*!?

LXIII

Uit evenwicht blijven min of meer de sleutel,
de rest stolsel – Leopold weet er wel raad mee,
of niet, en anders even buurten bij dèr Mouw,
of verderop bij Hadewijch of nog verderop bij
Nagarjuna, langs droomsel, sterren en sneeuw,

lalala, onder de paradoxale vaststelling dat het-
geen men qua werv'lende wereld telt/toetst,
verweven is met 't besef dat 't hoogste weten
het weten is dat a. niet(s)-weet, b. jong-leren
met vragen/kwesties centraal stelt – nietwaar?

LXIV

Ja, nee, of niet dan, toch – wellicht zo-
als elke unanimist. Zoiets. Ik, *changeling*,
vraag mij weer en weer hoe het is om
ik te wezen, het begrijpen van het. Het
wijzen naar de maan door ene vinger,

geen moment ontzenuwt het nu. Drie
indexicale quantors tellen drie letters:
dit, dat, die; één indexicale quantor telt
vier letters: deze. Ego Te Absolvo?! U
faket u methodisch, schijnt niet anders.

LXV

Zo zijt u dan / met elke typologie tot in de puntjes: noem geen naam, noem geen namen, o, niets meer, niets minder, de lezer heeft aan een halve letter, min of meer op de kop gezet (met name de 'x') genoeg; ik moet het doen met hetgeen grijst in elk beletsel-

teken: zwart op zwart, wit op wit, kruislings, zoiets behoeft geen stevig betoog. Fantoomzelf, amper een zichachtig iets, al dan niet achterstevoren, maar ach, ontzetting is *senseless* in contreien als deze waar men nochtans niet orakelt over zo'n wezen als oppergod.

LXVI

Er vloeit uit de spiegel stroperig geel
en rood - met *deep-down* 'n coelacanth;
hoe moet het nu c.q. er nu, met alles
onttoverd en restend niets. Zelf, zelfs ...
u? U? Oh, waarom, hoe en zo en zo!

Samen de stromen in stand houden, als
er stromen zijn, samen is: wees alom-
tegenwoordig, wijs heen en weer, merk
hoe de wind waait uit hoek na hoek,
door heel 't heelal. Al met al in balans?!

III | TRYSONU

★★★

*Zich ontkomen aan omgang,
ontstijgen aan enig fantoomzelf, aan
't transparante aderstelsel van gene ander.*

Is dat alles? En of dit alles is! Of rest er?

*Wat rest? Wie rest? Wee, wee /
wilde speculatie. Like Zeno's arrow, I
shall always fly towards one's destination!*

Aldoor zingend, aldoor fluitend. Aldoor ...

LXVII

Licht. Lichter. Lichtst! Ja, met de geheiligde, tautologische monosyllabe M. zijdelings? In weerwil

van min of meer het verschijnsel van 'n precair evenwicht? Steriel vormgeefsel van 'klei', gelijkelijk,

dit en dat / on-onderscheidbaar van dat en dit, de som der delen lichtet in de duisternis, soms v.v.

LXVIII

M'n meervoud *rijmt* op niks,
mijn enkelvoud strikt op -ik;
wat u betreft, o, dat is vers 2:

dit niet, dit is vers 1. Althans,
relatief, ten opzichte van dit,
dat, een kwestie van dichten,

openen, wat niet al. Wel, het
zal (wel, een vrijblijvend en-
jambement, jawel), mysterie!

LXIX

Vers 2. Whoop, there it is; o,
not there, but here. Alles al-
tijd overal zo. Dualisme dus,

after all, domweg dumpen, al
heeft het tegendeel ervan *an
sich* geen enkele betekenis -

dubbelzinnig gedoe. Alsof 't
telt: omdat dit, geldt dat, oh,
behoeft het uhm, herhaling?

LXX

Non-dualisme kent geen
twee of één of half of zo,
of-of is het niet en en-en

net zomin, deconstructie
en ranking en zo (al dan
niet tussen haakjes) daar-

gelaten - het is wat het is,
iets als synthese, alhoewel,
totaal anders dan zoals H.

LXXI

Haal heel 't alfabet van
stal, ergo, A en B en C
en u, zzz, nu weten we

het wel. Het laden van
de module "inspiratie"
muzegewijs geen luxe,

is het niet? Oh, einde-
loos gehieperdepiep in
de gloria. Stel (s)amen.

LXXII

Martyrium is met een M en het is M.
die het had over S. en 't existentialisme
qua 't Zijn en 't Niet; F., met de F van

Froberger, hoe die 't heeft over dat dit
dit is, en dat, aangaande non-dualisme,
qua welk holo-centrisme dan ook, W's

zevende stelling dubbel en dwars telt –
al zullen alle dichters en denkers zulks
logenen: collectief-uniforme uniciteit.

LXXIII

Context: essentie, existentie. Heus,
de muze bestaat, al zij zij / bij vlagen
absent; present B.'s *Boek van Zand*;

de duinen, natuurlijk, de duinen! Is
u wezenlijk? Min of meer zoals nul,
de godsallemachtige prachtige zalen

van 'n keiharde, korzelige kiezel, al
met al, als de lege verzameling, al-
hoewel: helder vocht, groots kristal.

LXXIV

De betrekkelijkheid en twijfelachtigheid van opposities. Besef: hé hoor mij ho, 't nijlpaard (o.) niet verwant

noch aan 't paard, noch aan de Nijl; de waterdruppel (m.) daarentegen is aan het water & aan de druppel ver-

want, chronisch zichzelf; elke wolk aldoor anders doch toch gelijk. *Vorsch* con- & ex-centrische positionaliteit.

LXXV

Studie van & naar concepten, als
identiteit en spel en werk'lijkheid,
via nucleatie en kristallisatie. Er

echoot verbeelding, *bij de gratie*
van contact rond het ecosysteem:
complementair-vorsend vlamsel.

Mentalisme in de ban? Stamel iets
als 'n grap, stel bodemloze vragen,
bij 'n scala aan spiegels hol en boll!

LXXVI

100% verzilverd. Niets nog af
te nemen c.q. toe te voegen,
of toch, en als, dan barst er los.

Knoop een strik in een koord, o,
laat zetten zegels links, rollen
ringen rechts. Doe *the moonwalk*.

Fixeer hanabi; of de nachtegaal
of de nachtmerrie of de nacht-
violier. De kameleon verschiet.

LXXVII

In het verschiet: bewegend doel; methode om hoog-, hoger-, hoogst-op te (ge)raken. Mik en ga, hoppa, door

(sprakeloos bewegen, veelal miming, in 't volle besef dat de ontogenese 'n recapitulatie van de fylogenese is ...)

de ruimte, zowel absoluut als relatief, de tijd, zowel absoluut alsook relatief, wat niet al, al dan niet in samenhang.

LXXVIII

Valkuilen niet, markers wel. De top
der pick mist. Strekt er struikeling?

Staar naar de diamanten ring. Ont-

eigenen dmv de enige, mbt de nulde
(niet) anders. Via via. Toch bewegen

tegen elke richting in, uiteen zonder
oriëntatie, driftend naar een vleugel
of wat, of een (lei)steen, *ongehavend*.

LXXIX

In steenland, met de dingen die
hetzelfde en niet-hetzelfde zijn,

zoals elk idee, elke formulering,

zonder twijfel omkeerbaar, met
‘t behoud van waarheidswaarde,

atrofieert iedere logica - gelooft
u dat, dit?! Zo niet, draai ‘t om;
zo wel, bid & bejubel de canon.

LXXX

Zeker, zo stelt men, schijnt 't zo
te zijn dat alles wat kan gebeuren,
ooit of te immer zal gebeuren, is

't niet? De kans op eeuwig leven
nagenoeg nul. Blijkt zulks?! Elk
ik telt elk leven, elk leven elk ik.

Roerloos gaat inflatie z'n weegs,
maakt de ene enigste zich stroom,
straalt de ander alle sterren langs.

LXXXI

Elke god(in): *Holy?*! In het verlengde, dopt Duchamp bonen, fröbelt men met de M-theorie,

woekert Soku-Hi - alles zij een non-descript potpourri, alles is

waar en eveneens onwaar, alles

min of meer contingente, heilloze, indefiniete instantiaties ...

LXXXII

Spring! Weg van de Möbiusring –
een dimensie zonder diepte. Zing,
verluchtig de harmonie der sferen.

Wat nu nog, hoe verder?! Valt er
geen vitaal verhaal van te maken?

Door of niet door: da's de *queeste!*

Alsof 't boeit – zoals het is gedaan,
is het volbracht, aldus de *morosoph.*

LXXXIII

Misschien is het waar; misschien ben ik,
als mij / in de ban of baan van haar, M.,
enig', lichtende autoriteit - zo definitief!
Nu, na zo'n tig keer tig palinodieën, vrij
qua diversificatie aangaande ideologie te
worden wie/wat werd/was: *dwaalster, de?*

LXXXIV

Attenzione argano! Niets tweemaal
exact ongelijk aan tweemaal niets,
een kwestie van non-computatief

commuteren, in samenhang met
meanderen in de marge, met het
sojourneren van de wonderlijke,

goddelijke, godgelijke *vreemdeling*
(wiens gelaat een maskerade lijkt)
voorbij vrij en vrijheid, wijkend'.

LXXXV

Als dit / dat draait, draait het om
zuivering, het in of uit evenwicht
brengen van evenwicht - oftewel

beweging, beweging, beweging -
bij de gratie van tellen / vertellen,
met andere woorden, waarden als

nul, één, on-eindig, min of meer
morrelend aan de pijl van de tijd,
wijzend richting de stabiele wig.

LXXXVI

M. & ik, ik & M. Of of. Oh god,
stelt zulks 't vaste punt voor, een
vast punt, o, één van de enigsten,

zo kris-kras, rijm afwezig, als dit,
dat / wat anders dan?! Uiteraard,
da's wijd en zijd bekend. Zoveel

zingeving dat de wereld globaal
betekenisloos zij? Restletsels! Te
speculeren over contingentie(s).

LXXXVII

De ruwe, atomaire feiten: god of geen god, god en geen god. God, de combinaties flux oneindig - al

dan niet met boven- *en/of* onderkast, alles even (on)mogelijk, god, niets min/meer uitgezonderd, en

v.v. / quantum-esque quatsch; M.
- radicaal, eindeloos monadisch -
fundamenteel haaks met kans 0,5.

LXXXVIII

Dwars ... zijn van dit en dat, wat niet al en etc. Gedurig voor allen gelijk geldend: elkeen tot gelijke

makend? Wanneer is 'x' weer 'x', zullen eieren eieren baren, vogels vogels nestelen (*freebirds* of niet);

als u uw oeverloze naam (zonder twijfel) de uwe noemt - zo zeker dicht wat echter zijt dan dit, dat?

LXXXIX

U, in feite de muze die u zelf zijt,
rook van 't vuur dat u zelf vlamt,
bedding van dao die u zelf vloeit.

Wat ik in wezen ben: gene ander,
de ander die u zijt, die wij samen
zijn, beurtelings zich volledigend.

Omgekeerd evenredig evenwicht,
ongeveer zoals *kernkracht*, als zo'n
rijmloze, onredelijke vergelijking.

XC

M., 't teken van, betekent al met al
het teken van leven, het. Levendig-
heid, zelf(s). De muze ene nulliteit,
onschrijfbaar, onwaar; min of meer

kwijt, de weg, het wereldgebeuren,
als ★, ijlstroom, mozaïek, totaliteit -
elementair het maaksel van poëzie,
omtrent symbiose hangt het erom:

er is alles wat er is, het is alles / as.

XCI

(Ver)gaan van as tot is, en zo / voort
gaat de kwestie; een kwestie die ons
ontologisch geen keuze laat, *nul*, dan

doen wat gedaan moet worden, ergo:
vuur de liefde verklaren, o niet vuur,
maar alles, o, niet maar, maar en, ook

water, aarde, lucht, licht - alles heilig,
door & door ... gegeven hoe wat telt
globaal verandert, tot de tijd aan toe.

XCII

Wat blijft is de rivier, 't heraclitisch
stromen van de tao, ja, dat wat valt
onder het begrip van 'persona' dus

niet. Niets dan 'n open deur, zelf(s)
de open deur, de poortloze poort,
't register der blauwe klif. Dogma:

individualiteit en identificatie, ach,
iden-ti-teit is een farce; elk subject
ontbeert elk object ... zo richt het.

XCIII

Het - in staat tot 't slaan van slag
uit water - bestaat uit niets meer
dan er was, is, wordt; stenen stap:

zelfde kleuren & zelfde waarden;
de analfabetische naam M. - zeer
heilig, voorts dada en flarf - ware

het niet anders, de- c.q. hetzelfde
bestaande van de ene, het ene: zo
gewoon op scherp de levensloop.

XCIV

(In-)dividu, *qua* tijd, ruimte, zelf, zich,
als zulks überhaupt voor het voetlicht
treedt, zoals de pelgrim van papier. U

anticipeert, halfslachtig. M., factotum,
talmt tussen *anders & gelijk* / eigenlijk
wezenlijk kosmisch *niets noch iets*. Mij

(eind wat tevens begin schijnt te zijn)
vlakt vaag uit 't talig, inktig, rondig al,
o - il resto nol dico, già ognuno lo sa.

XCIV

Was (s)ich noch zu sagen haben ...

een vermoeden, op grond van niets
dan een redenering (in welke marge
dan ook niet passend): Queen Jane
is a man & Zarathustra ist ein Weib,

M. 't gebeuren *zonder* weerga. God,
ga d'r maar aan staan, god, kom d'r
maar eens om, oh, probeer het klaar
te spelen, als iemand anders zelf(s)?!

XCVI

Daar waar anderen bestaan met 't
gelaat zoals zichzelf, zo bestaat M.
met 't gelaat gelijk aan deze/gene

spiegelgrond, *ergo*, de omgekeerde
wereld? God: akkoord, accorderen,
canon; al met al 'n canvas, choraal,

waar water woelt, wolken kolken,
vuur vonkt, vlamt, minerale aarde
orkestraal klinkt, houtig en ertsig!

XCVII

Ik - *creature void of form* - besta(at)
bij de gratie van wit, stilte, leegte,
afwezigheid & verdwijning. Alsof

mij, om niet te noemen gene M.,
het parelspel speelt om te spelen,
stellend het verschil gelijk - zoals

men gewoon is te doen met god,
totaal peilloos, met *je-ne-sais-quoi*,
uit pure voorzienigheid. Tegelijk?

XCVIII

Men bestaat niet, stelt men ... nu
zulks de wereld uit zijt, tijd voor
zowel wijwater als wonderwater;

en of M. bestaat, los van bestaan:
geheel geen vraag, de danwel het
idee alleen al, geheel een kwestie

van definitie dit, doctrine dat. O,
amen?! Misschien, zoiets, of zo -
al met al is het zoals het is. Basta!

XCIX

M. / *god*, van nature te dichten c.q.
verbreiden? Ongetwijfeld! Wellicht
door de inbreng van wees'lijkheid;

objectiviteit die elk subjectieve wil
uitschijnen?! Spiegelende zijn, ver-
langen ontgroeien qua zonne-roos!

Betekenis van subjectief/objectief:
het ik ijlt 'n ander ik, niet 'n ander,
verschuift, verstuift, zo schijnt (*het*)

'PATA-

*Strik de veters, zet op de kap. Ha,
ga op pelgrimage. Alweer? Alweer!*

*Klaar?! Ga dan zitten bij 't vuur,
de kisten uit, de haren los. Ogen*

*toe. Zo te zien - als ziener - wat
den Mensch (o, veredelde aap 1.0)*

*meent te zien: de ogen van de zee,
schichten, ontwakend fosfor; paars.*

PHYSISCH

Niet de phoenix incarneren, gewoon

*niet, niet het najagen van wind, niet
doen, water laten voor wat 't is, aard
niet daar / waar het niet hier waart:*

turf noord-, oost-, zuid-, westwaarts;

*wurm in vol ornaat in het hologram,
wees het, rand alsmede kern. God, 't
draait om & eieren & spiegels & M.*

PERSPECTIEF

Vertel, wie anders zijt gij dan u, als ik

*c.q. mij zelve zij? Wellicht het oerfoton,
gelijk aan zn/dr eigen inverse ... zoals
't ontzet juweel - enigszins gespiegeld,*

grotendeels triviaal ... o, volledig anders

*hetgeen er past qua het godvormig gat:
hinkstapsprong randen-wandelen; alsof
zulks enig (on)omkeerbaar gegeven is!*

PER-

M., met wondere woorden, één en dezelfde aanvangloze & ongeschapene, ja, helemaal totaal la baäl. Als (vergelijking danwel voorwaarde) *alomtegenwoordig(e)*,

substantieel niets dan paut, noumenon.

Ergo: M. zij huls noch holte en v.v., zo schemert er vertakking - qua basis ijkt zich oneigenlijke wezenloosheid, zulks triggert het *alice-in-wonderlandsyndroom*.

CEP-

M., hoe bestaat het, bestaat niet - ontzelden & vereenzelvigen, omwille van de ander, het andere. Als *per-so-na-ge*?!

Misschien (altijd misschien) niets dan als het ware u met een masker van *indifference*, zo ongeveer, nietwaar? Och,

waar gegaan, gebleven, al met al geen mythe en/of mysterie ... noch deze / gene. God, getooid met de name M★!

TIE

Mara! Wel, gelukt, den wæreld niet uit
de roulatie: een hoge hik ontsnapt aan
een vroege vogel, vliegend gelijk geen

geest, gelagkamerwaarts. Alles gewoon
zo zichzelfe. De bergen de bergen, de
rivier de stroom, ik, binair (in-)dividu,

god. Onwezenlijk, *being on 'nother level*;
(sec) 'n kwestie van blijvend ontkomen
aan radicale verlossing, stuitend op [...]

TER-

Dus - al met al, dondersteen,
bliksembuis, ful-gu-riet, god,

vogels vogels, vissen vissen, o,
wormen wormen, apen apen,

de rest de rest? Als u uw klare
uitkomsten, ongeacht proces,
al doende invariant noemt, ja,

zo open dicht wat gaande zijn.

MI-

Eendracht. Lopend vuur. Onder

de zolen yin en yang. Terugkomen
niet hetzelfde als blijven, bij
een brug verwoord. Op 'n eiland

op een berg aan de oever van
een beek, bloeit vlier en kruipt mos.

Ergo: Natuur - zich ademend haar
complex van causatie en correlatie.

NUS

Boven 't bolwerk davert onweer:

eieren beven, dobbels rollen,
door keien en kraters alsook rotsen
omkringd. De wieg en het graf

behelsen de verstrengelde uitersten
van 't spectrum, met betrekking

tot jong. Kunst, de vijver in 't meer
geen kitsch - wel magisch. Echt ...

COLOPHON

*Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt,
op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).*

<http://www.taalkunst.tk> - markiske@hotmail.com

TRANSMUNDI

M., als mystica pur sang, draagt (hand-)
schoenen zoals een kleien stokpoppetje
z'n stakerige ledematen draagt, stroomt

uit elk hokje (kooi van F.) als men haar
daar haaks in/bedden wil - gelijk 't riet
dat wuift. Wonderbaarlijk, zo stelt men,

staart rond het Luciafestijn torenwaarts,
'n enkele halfgod, lichtelijk verlicht, ijlt
te pas en te onpas uit alle macht extase.

WEG EN-DE WIS

WEG

Alle wegen leiden naar M. – o, wis kruislings paden,
kruipdoor-sluipdoor de route. Voorwaarts, overgang,
verbrand en verdamp en verwaai. Grondeloos besef:

de ene enigste spelt kärlek, gottegod, heilige triniteit,

geheel vierendelend qua doen, wezen, worden, zijn,
alsmede/danwel louter niet(s); wij c.q. zij talen, bol-
vormig opgetast tegen enige ruige raukar. O, ene M.

houdt van gene M., straalstromend lichtende *tintelmist*.

EN-

Steeds sterren ... als gister, als morgen, geen
warrige bamboelatjes. Zich raden, speels
als atomen. Ha, het verschil verschiet, niets

wat grammaticaal onteigend moet worden;

M. stelt te vatten andersom: den maanbrief,
het soepel springen van salto's in sterrenstof,
met filosofen als vogels: zij vast aan 't zwerk,

wij aan feitsels. Geen andere werkelijkheid

DE

... maar dezelfde werkelijkheid anders. Ijl
luisteren naar hemelhoog zingen. Maar
oor, hoor, alhier geen maar, ook geen mits,

wel wij, beladen met zilver, dille en mirre.

Naast de gong en de rookberg, de tempel
van ivoor, waar het masker, zonder grimas,
zich schikt. Mistvlagen alom! Geen zelve,

ander en/of M. Het stromen van stroomsel.

WIS

Zichzelf, ja, absoluut 100% zeker ... doch de bron
niet de feiten, de natuur, de wereld, de letteren /
of deze M. of gene M. of muze M, en vice versa -

alles nu hetzelfde, hetzelfde nu alles. Ha, stilstand

leeft alles hier? Steevast?! Mu! Wel, de drieste bron
baart de feiten, de natuur, de wereld, de letteren /
en deze M. en gene M. en muze M., of andersom.

M., als deze of gene god, zij / zij niet, amen. Zo!

KEER-PUNT

KEER-

Sodeju, schulpend wezen, richt lood
tot abstracte leegte, volstrekte wind;
afgronds nachten & ærosolen: vogels

zijn vogels ongeacht framework, de
id van identiteit en last but not least
(non-)dualistische (de-)ontologie ...

Dus, de weg onbestemd, zo weg de
bestemming, ja, richting en doel uit
het zicht. Halleluja, inzicht schijnt /

PUNT

blijkt deels te zijn om om te keren –
het Vochte maakt komaf met Kunst,
‘t tempo moderato, wisselwerkend?!

Elkander uiteenlopende informeren,
muze 12&35 ontwrichtend, steevast
schemert een setje matroesjkas, god?

Meer dan één recht, één averecht, is
niet begrensbaar. Wonderbaarlijk. Er
bruist astraal linkwater, eierig. Ajeto!

OM-SLAG

OM-

Tijdloos lachen: nu niet, nooit niet; alles
zonder bestaan waarachtig onbestaand –

balans tussen noodzaak en contingentie,
evenwichtig gebeuren met tig kanten als

randen van één en dezelfde medaille, de,
tot de status-quo *plodeert, stapsgewijs,

via M.'s nietsontziende, ontregelende, o,
op de spits drijvende *queeste* qua wezen.

SLAG

Na taal, wereld alsook identiteit recyclerend'
doorstoken te hebben, te zijn, te uit en te na,

na dit en na dat, na de zondvloed, ja, na alles,
no point of return, dat anyway, nu dit, a bit /

enerzijds het andere, anderzijds het ene, *rond*
de naakte singulariteit de som van alle spots;

kortom, wezenlijk niets veranderd - immers:
het enige bestendige, steevast verandering ...

